

جمله های گفتگوی شیوه شاخدره گی

از کتاب گرامر زبان شغنائی

توپچی بخت بیکف

برگرداننده از سریلیک به دری: سرور شاه ارکان

اداره نشرات سیمای شغنائی

شهر کلگری- کانادا

جون ۲۰۱۸

جملہ های گفتگوی شیوہ شاخدرہ گی

- 1) ک-اد مرکب وبف-اند لب" خر از آنها بسیار است".
- 2) وُز-تہ نوزوئُم، دے-تہ گیرڈید"من نمی دانم،(کہ) وی را نگاه(گیر کرده میتوانید ؟) میدارد".
- 3) موپے-پن دے مُحاکمہ چود، وُز-أم توید"وقتیکہ مرا محاکمہ نمودند، من رفتم".
- 4) لود-أم تر-کہ ساوے؟ لود-ے: پس فہنس"گفتم: بہ کجا میروی؟ گفت: برای ار غمچین(ریسمان ؟)".
- 5) یو گہپ ڈید ٹولو پی نہودکبن"وی گپ زند، گویی میگریستہ باشد.
- 6) بیستے ہشت روز-أم یمند رد"بیست و ہشت روز در آنجا ماندیم".
- 7) نہ: تے تر مردم چید"گفت: بیا بہ خانہ مردم رویم".
- 8) برو. نہ: ماشین رمیم تنہ ازُم فین"گفت: ماشین فرستانیم شمایان را از آنجا بیارد".
- 9) وُز دے روسے زف-گہ مس فہم"من زبان روسی را نیز می فہم".
- 10) سُن-أم بنہب-أم دی خبز ربد"رفتم شب در پیش آنها ایستادم".
- 11) بشہند غڈہ یو فُد"وی بچہ نغز بود".
- 12) اہ-را، ک-أم چارک تَرُم فُدج"آری، ہمین مردک بہ آنجا(رفتنہ) بود است".
- 13) پُلک ڈند قبلہ"پُتک زدن مشکل(است)".
- 14) یو لود-ے: دس مہک"وی گفت: این خیل نکن".
- 15) ک-أم غڈہ البت تو-خند" ہمین بچہ شاید از تو باشد".
- 16) اہ-را، کو چای گہ دے-رد دہک خو مَأش-أم تاید"اکہ، کانی بہ این(کس) چای دہ و ما میرویم".
- 17) یہ عزیزماہ، الہ، گُند"میگویند، کہ عزیز ماہ گنگ است".
- 18) اسید-تہ مس امبو درس ڈھڈے-یا؟ امسال ہم(تو) در امبو درس میدھی؟".
- 19) یہ بشہند-اک-ابٹ آدم"وی تماما آدم درست است".
- 20) بید مو رَزين، وُز-تہ دم چار ڈہم"این دختر من است، من او را بہ شوہر میدہم".
- 21) یہ-تہ مَأش زف فہمت"وی زبان مانر میداند".
- 22) وُم طِلاپتاو تمہ خہ سبت، وُز تمہ قنے سأم"اگر شمایان بہ خواستگاری او روید، من ہمراہ تان میروم".
- 23) مو-رد غُخ دے خو درس نہ-فہمت-ے، وُز-أم وُم پیخ-ابٹ نہ-ژیوج"آن دختری کہ درسش را نمی فہمد، من افٹش(رویش، قیافہ اش ؟) را ہم نغز نمی بینم".
- 24) سأل-گہ-تہ مہربون-اند یے(وے ؟) رَزين دہم تیار کینت" سال آیندہ دختر مہربان صنف دہم را تمام میکند".
- 25) تہم بئمنی سور-بٹ"نباشد، پگاہ طوی کنید".
- 26) تو تیتک کھیے، وُم-تہم خو سور-اند خو کهل-تے کے"رومالچہ ات کجا شد، آنرا در طویت بہ سر کن".
- 27) مَکے حکیم بیک مس پُدُم فُد، گُمون"امک امان بیک ہم، بہ گمانم، آنجا بود".
- 28) یہ غُخ دے قوم نِسٹ نہ؟" ہمان دختر مگر خویش اش نیست؟".
- 29) ای فَرادک، وُز-اک خہ وزوئُم؟"ای اکہ جان، من از کجا دانم؟".
- 30) یو ازُم یت، خو لود-ے: سہ مو یارج فہ"وی از آنجا آمد(و) گفت: رو آردم را بیار".
- 31) مے تاف-گہ-ت دے سُن پُدُم مو امک-ارد سلوم لوٹ"اگر این دفعہ آنجا روی، بہ امکم سلام گوی".

- (32) دارے-(ی)پن چود ار وے خبم ات یو سُت خُب" دارو را به چشمش چکاندند، او صحت شد."
- (33) آہ-ڈہ، تَرُود ید چای پرنز خو سہ" ای بچہ، به این جا بیا، چای خور و رو."
- (34) تر چینمہ-(ی)أم فُد برات مس فُد" به چشمه رفته بودیم، برات ہم(در آنجا)بود."
- (35) یو دس خبن ملال سُدج ادے مه-پپینخ"وی چنان سخت ملال شده است، که هیچ نپرس."
- (36) بید تو نباس نیست نه؟"مگر این نبیره ات نیست؟"
- (37) یو غوغایے اچه نه-ژیوج"وی جنجال را تماما دوست ندارد."
- (38) زلمک تَنج-پت-آه؟ زن امک، شما تینجید(جور استید؟)"
- (39) اسید تو برابرے وے پرواسینج قا زئم" امسال(حاصل را) دو برابر سال گذشته میگیرم."
- (40) بید مو زلمک تر-که ست؟" زن امکم کجا رفت؟"
- (41) ای قُرا، تو-ند-پن تپر بوت-پن یست-آ؟" ای برادر، تو بوت های سیاه داری؟"
- (42) یم تو نصور لپ بی مزه" همین ناست نهایت بی مزه (است)."
- (43) فُدیرم مو-رد دھک"جاروب بمن ده."
- (44) آہ-را، ملک-أم غل نه-وینخ" جورہ، ملک را تا حالا ندیدم."
- (45) آ، دس فربے یو(وہرگ ؟) فُد ادے، شچ فُرجت کباب-أم چورجت"وی(برہ) چنان فربہ بود، اگر حاضر میشد، کباب میکردیم."
- (46) آ، سوگ لوفیج اتہ بایک، یو-تہ نقل خہ کبنت، تلو فُدج وے قتے"بلی، بابک افسانہ گوی (ماہیر)است، وقتیکہ افسانہ گوید،(حس میکنید، کہ) گویا او اشتراک چی همان حادثہ باشد."
- (47) پنجاہ ونب-ارد-أم خُد"قریب تا پنجاہ درزہ درویدیم."
- (48) آہ پُخ-ی دے چید دقے خمبین"پسرم، در خانہ را پوشان."
- (49) و-ڈہ، ملک ارُم-آه؟ ای بچہ، ملک در آنجا (ہست)؟"
- (50) وُز-أم سُت یو فُک وے دیوال-ے چورج ین- اس ین" من رقتم وی تمامی همان دیوار را ویران کردہ است."
- (51) وم-اند وم ژاو نه-زئد"گاوش نمی زایدہ است(عینا: او را گاوش نہ زایدہ است)."
- (52) مو-ند مس دوند-گہ وڈند یست" من ہم ہمینقدر وجب دارم."
- (53) عجب پیر تہ خو کنے پے دے غدہ"خود را به ہمین بچہ گرنگ میکنی."
- (54) وم-پن وینت، نهلہ، ثوربانو نهن او را دیدند، میگویند، مادر ثور بانو(است)."
- (55) مو مرکب مود"خرم مرد."
- (56) آہ-را، بید دوند بشھند چوپون ادے یے چیز غدر نه-کبنت"جورہ، این چنان وپان نغز است، کہ یگان چیزی را تلف نمی کند."
- (57) بید کباب مو ڈندون کاج-اند رپد- این کباب در کاجهای دندانم ماند."
- (58) چوبنت-أم ادے جوندار-پن-پن بُجَنک-اب ڈاد پے مو"دیدم کہ به ناخواستہ، نخچیر ہا بہ من دچار شدند."
- (59) تر خو مادر دُست گہ-م نہ سُت خو توید-أم، دوند-ارد مو قھر سفید" با مادرم نیز خیر و خوش نکردم و رقتم، ہمین قدر جھلم خیست."
- (60) آہ-را، پے دے چوبنن گاز ہر چھی خہ نہ خیرت گوبنت یکبار، وے کار خوم" آشنا، کسیکہ در جوشن گاز گوشت را نخورد، کارش خام است."
- (61) یو پدو مو قتے بلد"در اینجا او با من شناس است."
- (62) وُز-أم سُت پُدُم، ولاغبن نه-دھک-چود" من بہ آنجا رقتم، الاغها را ندادند."
- (63) ازود-أم توید یے(یورغہ ؟) قارج مو-ند(فُد ؟)"از اینجا رقتم، یک اسپ یورغہ داشتم."

- (64) برو۔ وورج-خیل مو-تے دَو ڈاد "گلہ گرگھا بہ من حملہ آوردند"۔
- (65) یکی-م پھلے گھنیت، مال درک نست "یکی نگاہ کردم، کہ از رمہ درکی نیست"۔
- (66) یت-م ار دم درہ خُب مُنست-أم(شغ۔ مئسک ؟) خود "بہ آن درہ رسیدم، تارون زیاد خوردم"۔
- (67) لود-ے آہ قُدہ، تو-ت لپ بی وُدہ چارک قُدج "گفت: ای قُدہ، تو نہایت آدم بی خدا بودہ بی"۔
- (68) وے تہت لپ فہندزن قُد "پدرش نہایت فریب گر بود"۔
- (69) چارک زُبد اس محرکہ-ندے "مردک از محرکہ گریخت"۔
- (70) بعد یو اس بناج-ے دے مردم دریالہف-قہ توید، پوند-قہ نہ-تویج "ثانی وی از ترس مردم لب-لب دریا رفتہ است و قد-قد راہ نی"۔
- (71) تُنپ خُنپہ نست خو تیزد پے پل "با قروت اتالہ را پختہ بہ ایلاق میرود"۔
- (72) دے واین نینپیرت ات پے پل فریچ "ہمان علف را پایمال کردہ بہ ایلاق جا رسید است"۔
- (73) وھڈ چارکین مے امباچ گھپ ڈہن "ہمان مردان بجای این گھپ میزنند"۔
- (74) ہم اس کلخوز، ہم اس حکومت پول زنزام "ہم از کلخوز، ہم از حکومت پول میگیریم"۔
- (75) بید دریا نُر قُدق سخ "دریا امروز قودوق شد است (یعنی کنار ہایش یخ بستند و مابینش نی)"۔
- (76) وھزداو آسون خہ قُد، فکٹ وھزین "شنا کردن اگر آسان میبود، ہمہ شنا میکرد"۔
- (77) آہ-را بیدے وھز دے-تے-تہ پیناورے اُمخت نہ-سأوے " آشنا، درست تر آب بازی کن، با این حالت شناوری را یاد نمی گیری"۔
- (78) تو-ت بجگلہ تر ڈہنتاو ژیوج "تو بچہ ہا را جنگ انداختن دوست میداری"۔
- (79) بید تو ژاو ووغد ار گاہ خہ نو زنج "گاوت صدا میکند، شاید نو زایید است"۔
- (80) زنجن قُر-تہ پے پُنتہ نہ-سود، بِنپ-بِنپ ژازد ات یادد ار پل "بز نو زاییدہ گی در پشتہ نمی ایستد، تیز-تیز دویدہ بہ ایلاق مے آید"۔
- (81) پرواس-أم دم قول-اند وینچت "پارسال در ہمین قول شنا کردہ بودم"۔
- (82) آہ-را، دے دست موزہ ترؤ (د) قہ شغ خِیام "آشنا، (ہمین) دشت پوشک را بہ اینجا بیار، خار را میدروم"۔
- (83) زریخ دے مادہ قُد یہ-تہ نہ ووقت "مادامی کہ کبک مادہ باشد، وے نمی خواند"۔
- (84) برو۔ ٹون یے چار-اند خہ قُبین وپ-تہ ابین لوفین "اگر از یک مرد(ک) دو ین باشد(ہم) آن زنہا را(ابین) پلانچ میگویند"۔
- (85) وھڈ ابینار-ج-ہن تر کار نینتاید "ہمان) پلانچ ہابکار برآمدند"۔
- (86) آہ-را، دے نبیرہ گون-ہن بشہند آدمین "آشنا، نبیرہ ہایش آدم ہای نغز اند"۔
- (87) یو دوند بشہند پلئس وافت ادے، آدم حیرون سود "وے گلیم(فرش ؟) چنان درست میبافد، کہ آدم حیران میماند"۔
- (88) دے موسفد-اند-ہن دوند نیاس ات نَبسہ ادے فکٹ-ہن کلتہ "ہمین موی سفید ہمین قدر نبیرہ و ابیرہ دارد، کہ ہمہ اش کلان اند"۔
- (89) آہ-را، دے-ند-ہن اس دے نَباسگون دے نَبسہ- (ی) ہن بیدے "آشنا، از نبیرہ گان او ابیرہ ہایش بہتر اند"۔
- (90) آستہ دے تے نہ-وابنے "آہستہ تر رو، نہ افتی"۔
- (91) وئبچن-تہ اس وے جای-تے اندوزین "افتادہ را از جایش مے بردارند"۔

- (92) گپگرد دھک، مو یاخ وژد "گوگرد ده، آتشم خاموش شد".
- (93) توت پراکے لپ کئخچت ات شیچ ات حُب سُدج "تو پیشتر بیسار می سفلیدی، اکنون صحت شدہ پی".
- (94) پراکے عزیز خون چارک-ے جُمہ چُک ڈاد "در زمان پیش) عزیز خان مردک را (کس را) با چوب میزد".
- (95) آہ-را، خو ببد دوند اباخ یرنیک ادے، اچہ گہپ نہ-فہمت "جورہ، این چنان زنک سادہ، کہ گپ را تماما نمی فہمد".
- (96) آدم بشہند گہپ خہ نہ-فہمت وے-تہ اباتہ لوفین "آدمیکہ گپ درست را نمی فہمد، او را اباتہ میگویم".
- (97) توتہ لپ کئخے تو ببببنا دهرڈ کبنت؟ "تو بسیار مے سفلی، ممکن ششت درد میکند".
- (98) اسید خاج-قیست جہلدے دووم سفت "امسال خرمن کوبی تیز تر دوام شد".
- (99) توتہ اس خہ وخت-اند خاج فیسے؟ "تو از کی خرمن کوبی را سر میکنی؟".
- (100) دم گرتہ-رے استر وپڈ "برای کرتہ اش استر انداز".
- (101) آدم دے تر پوند ڈاد، یوتہ نہ وژفخ "آدمی کہ عزم سفر کرد، دیگر از راه بر نمی گردد".
- (102) لہک ببد یرنیک وژفخ خو سوڈ تر خو چار چبڈ "بگذار، ہمین زنک برگشتہ بہ خانہ شوہرش رود".
- (103) آہ-را، پے گل یہ چبنمہ وارقد "جورہ، در (بہ ؟) گل (بیا ؟) چشمہ میجوشد".
- (104) غیرے دے مو-ند یے چیز-گہ نیست "بہ غیر از این من چیزی ندارم".
- (105) وے کھل-تے فریبٹمن پکال فد "در سرش توپی (کلاہ ؟) ابریشمی بود".
- (106) مو چپہن کینہ سیخ "جامہ ام کھنہ شد است".
- (107) ببد جای ورف ڈاد-آہ؟ جای جوشید-آہ؟ (برو). "۔"
- (108) ورفہن سنخ ست وے تارہ خو یو پڈج "آب جوش بہ سرش ریخت و وے سوخت".
- (109) دے مال وژبب ار کبنت مہ-سوڈ "رمہ را گردان، بہ کشت نرود".
- (110) برو. یم سنخ وورف نہ-ڈنخ "این آب، بہ گمانم، نہ جوشیدہ است".
- (111) نر دوند کبندود گمون سملا-تہ نہ-سوڈ "امروز هوا ویران، گمانم، سملا-تہ نمی شود".
- (112) ببد وڈچ کبندود روئنت "گنجشکھا یکبارہ پریدہ رفتند".
- (113) اسید لپ ابردخ فد "امسال هوا نہایت ابرناک بود".
- (114) یو چارک بیچ دو بون-گے- (ی) اند خو وروفج "ہمان مردک در دو راہہ آمد است و ایستاد است".
- (115) دبف وروفجن-بن مس نڈبٹ "ہمان راست ایستادہ گی ہا را نیز شینانید".
- (116) دے ابر چس خرہنگ تاریک زمونہ اچہ فرق نہ کنے "ابر را بین چہ خیل تاریک است، زمانہ را (اطراف را) تماما فرق نمی کنی".
- (117) رستم دوند شم غڈہ یدے، اچہ کار نہ-کبنت "رستم چنان بچہ تنبل ہست، کہ تماما کار نمی کند".
- (118) تمہ دس مہ-لوفبت وورج-گہ وے مو بچہک نہ-خیرت؟ شمایان اینطور نگوئید، باز گرگ نریز ما را نخورد".
- (119) مال قتے تہ بیو ویتہ-ویت کبنت "با رمہ یک کس او-ی-اوی میکند".
- (120) آہ یخ، تو بہس ول-ول کے وژ-ام سنفخ "خواہرم، تو بس پچیر-پچیر کن، من خوابیدہ ام".

- (121) تو بیدرد چیز بنگرے؟" تو در آنجا چه مے کابی؟"
- (122) خوندے تو بنگورج نہ فورج-ے؟ چقدری کہ تو را جستجو کرد است نہ یافته است."
- (123) اولتر فک بھس "پیش پزک نصیب ہمہ"
- (124) بید خہ رھنک-ھج گڈ کتہ-رہ-مہبٹ دے-ند او-او تیزد" این چکونہ سگ است، کہ روز بردوام اقس(او-او) میزند."
- (125) دس وی-وی یست ادے نو سملا-تہ پس پدو یآدڈ "چنین گھپ-گھپ ہست، کہ بہ اینجا سملا-تہ نو مے آمد است."
- (126) دھڈ-ہن تر خو حویلے دہد "آنها بہ حویلی شان درآمدند."
- (127) تر دی حویلے مو-ند چیر؟" بہ حویلی اش چکار دارم؟"
- (128) برو. تو دہف بجگلہ کار رمی "تو این بچہ ہا را کار فرما"
- (129) وز-ام قارج قتے دے ژنج ورینت خو نرجیدم "من با اسپ از این برف گذشتہ رفتم"
- (130) بھس دے ٹیر-ارد شیچ غبار مہ-سود "خاکینتر را نکاب (نہ پال م)، جنگ نشود"
- (131) ٹر اوہج-خُنبپہ قُبت، فرام "امروز اوہج-خُنبپہ (اتالہ، کہ از آرد و نخود ارہ لش پختہ شدہ است) بیارید، خوریم"
- (132) معصوم تر ہر کار-اٹ اوہج سود "معصوم بہ ہر کار ارہ لش میشود"
- (133) آہ بجگلہ، تمہ سبت-بچہ ہا، شمایان روید"
- (134) یمہ، وز-ام ٹر بیکارہ- منہ، من امروز بیکار ہستم"
- (135) مے شیگ-ہن پگا-ٹ از یل خمینچ-ہ یودرد-ہمین گوسالہ را الہ کی از ایلاق آوردند، حالا ہم در اینجا بود است"
- (136) وے تنہ خرچت یو چنوج-ے خو سڈج فکہ زخمے "تنہ اش خارش کرد و وی خود را خرید است و بدنش تماما یارہ دار (زخمی) شد است"
- (137) یم وبنکیمچن وون مے ژیفداو آسون "این پشم تازہ شدگی، رسیدنش آسان است"
- (138) بنیچن آدم-تہ فک چیز-اٹ فہمت "آدم خواندگی ہمہ چیز را مے فہمد"
- (139) لپ ست بازے مہک تو ڈستہن بنچہفہن "بسیار خاک بازی نکن، دستانت مے کفند"
- (140) ناش گل-تہ مہی (جوزا م) منست-اند بنچفخت "گل زردآلو در ماہ مے مے شکوفد"
- (141) آہ-را، دے خو پُخ-اک مہ-بنیچ "اکہ، پسر چہ ات را لت نمی کردی"
- (142) بٹڈچن-ارد-تہ آدم باورے نہ-ڈید "بہ شنیدگی آدم باور نمی کند"
- (143) فرا، مے خو گنبت-تہ تو خہ-وخت یہنے- جورہ، غلہ ات را تو کی آرد میکنی"
- (144) یہ نو اس بنہر یٹچن، وز و م نہ-فہم "وی از شہر نو آمدگی، من ویرا نمی فہم"
- (145) دگہ کار کین ات تو تو پداو آسون "دیگر کار مشکل است و بردن تو آسان"
- (146) ہر خوند (پلک م) خہ ڈہم ، اس دم ژیر-تے دوند تَبیل نہ-ز بینت "چقدریکہ با پتک زنم ہم از این سنگپارہ ہم نمی خبزد (ہرچند با پتک میزنم از این سنگ، قدری سنگپارہ ہم نمی پرد م)"
- (147) مے دوند مال از ی (د) زبنتاو لپ قین "ہمین قدررمہ را از آنطرف (دریا) گذرانند نہایت مشکل است"
- (148) بید گل قربون تازہ آدم، اس سحر-اند طدیرت تا فیکہ- (ی) پخ "گل قربان آدم پاک است، از پگاہ بی تا بیگاہ بی (خانہ را) میروید"
- (149) زنادچن جاگہ-تہ بشہند-اٹ تہل ڈہن "ظرفہای شستگی را درست کک بالای ہم میگذارند"
- (150) رشید-اند دایم وے در ات درگاہ زدورچن "از رشید حویلی اش دایم روفتگی"

- 151) نہ-فہر-ات ڈاد اس خو ماونہ-تے مو-رد مسِیے-چیز زابنچ- نئوانستی از معاشت بمن چیز میخریدی۔"
- 152) یو گڈ سنت تر وے-گنہ، یو ڈاد-ے وے ژیر "ہمان سگ بہ طرف او رفت، وے آترا سنگ زد۔"
- 153) تر مو-گنہ-(ی)ے خہ چوینت، دوند-دوند-اک خیمین-بن-وم-اند فڈ "وقتیکہ بطرف من نگاہ میگرد، چشمهای میدہ-میدہ داشت۔"
- 154) برو۔ دے غڈہ-(ی)ے کو خہ چیز ژرُینت بید دس ورم خہ "ہمین بچہ را کدام جانوری گزیدہ است، کہ این خیل ورم کردہ است۔"
- 155) اس ژیفداو-اب ڈگہ مو دُست اُمخت سُدج "از ریسیدن دستم عادت کردہ است۔"
- 156) یے چیز بی ادبے مہک "یگان بی ادبی نکن۔"
- 157) یم ڈوغ اجب تینپ "ہمین دوغ عجب ترش است۔"
- 158) مے ہر ہر بن یکبار رینئو، دی-تے بنئخ پُر لپ سُدج "ہمین ہر ہر ہا را یکبار تازہ کن، شاخ و پرشان بسیار شد است۔"
- 159) صفر بنہب اندویج خو تویج "صفر شب از جایش خیستہ رفت است۔"
- 160) دی بجگلہ اندوز تر مکتب دپر دپف-ارد مہ-سودہمان "بچہ ہا را بیدار کن، بہ مکتب دپر نمانند۔"
- 161) برابر بنہب-ے وے اندوزد خو یو تویج "نصف شب او را بیدار کرد است و وے رفت است۔"
- 162) ژاوبن-بن اریخن دے فڈ، مہ-اندوز وپف خو ید۔ اگر گاوان دم گرفتگی باشند، آنها را نہ خبزان و بیا۔"
- 163) نینتیداو-تے تہم مو بہ-یاد وپڈ "دروقت برآمدن بہ خاطر م بیار۔"
- 164) دم امبینئخ-ے شمال تینفینچ "ہمین ارچہ را شمال از ریشہ کندہ است۔"
- 165) گردہ فہ ہر مے بنوقد نگول خو خہرام "نان را بیار در درون شیر تر کن و میخوریم۔"
- 166) آہ یخ، دم پی نمڈ، فرام "خواہرم، جورغات را تیار کن، میخوریم۔"
- 167) نینخرمچن جای-تہ تیر سود "جای گازیدگی سیاہ میشود۔"
- 168) برو۔ دے غڈہ بشہندک-اب نینب لہک تر خڈم ڈبڈ "گھوارہ) ہمان بچہ را درستک کنبان، خواب کند۔"
- 169) تو بھس مو پرخنپ، وز-تہ نہ-لوم "بس، تو مرا نہ کاهان، من نمی گویم۔"
- 170) دوند چیز نالے گرنگ-ات مآش چو "چرا اینقدر می نالی، ما را گرنگ کردی۔"
- 171) یہ غخ بچ ڈنخ ار کخار خو ٹخ "ہمان دخترچہ در آتشدان افتید است و سوخت است۔"
- 172) دے ماتہ خہ وخت ڈیفداو فین "رمہ را کی دوشیدن مے آورند۔"
- 173) وم-بن چار ڈاد خو مو جگہر وم جہت بُد "او را بہ شوہر دادند و جگرم برایش سوخت۔"
- 174) دے خرُبزہ خنپ بید تلو پنئخ "کانی ہمان خرُبوزہ را دست-دست کردہ بین، بخیا لم پختہ است۔"
- 175) یو ڈادج مو-تے ژدئق-اب خیرہ خو نوشچ "وے بمن با دقت چشم دوختہ ایستادہ است۔"
- 176) تیر دفوسک لپ ژرربچ "مار سیاہ گزندہ سخت است۔"
- 177) آہ یخ، خو گردہ-بن زینت بُدین دھڈ "خواہر جان، نان ہایت را از تنور گیر، سوختند۔"
- 178) تو ژاو دے زاد فللہ خید مو خبر کے "وقتیکہ گاوٹ را بید، فللہ خوری مرا خبر کن۔"
- 179) ست-ام، یہ مو خَلک رزین-تہ لوفڈ: یم چھی؟" رفتیم، ہمان دختر چہ میدہ میپرسد: این کیست؟"

- (180) پرواس-أم وُز وے وینچت پَدُم "پارسال من او را در آنجا دیدہ بودم".
- (181) موند یے پتیش یست، یو نہ-سود بنیٹاو "من یک امک بچہ دارم، وے خواندن نرفت".
- (182) صفر، چید-بت خہ بھر چو؟ صفر، (ساختمان) خانہ را بہ چہ حال آوردید".
- (183) مَاش-أم، یمہ نخت خابندرہ چے ات دہف زف خرنونے "ما انه، شاخدرہ چی استیم و زبان اینہا شغنانی".
- (184) آہ گوہر، ک-و یے گت-اک-اٹ سوگ مے-رد لوف "گوہر، کانی یک افسانہ چہ) گگ (کوٹاہ گگ بہ این گوی".
- (185) مَاش فداو مس ار وے سور شرط نہ" بودن ما ہم در (طوی) او مگر شرط".
- (186) بیدند-أم پاب و پد ات یو نخچیر ژدقتت خو ارقہ-تے وئبت "ہمین کہ تیر پراندم، نخچیر بہ پشتش افتید".
- (187) مالچن پوست موند فدا نہ-فہم تر-کہ سُدج "من پوست مالیدہ گی داشتتم، نمی دانم کجا شد است".
- (188) پدو دوس-گنہ (ی) اک کار موند فدا، دد-أم یت" در اینجا کمک کار داشتتم، برای ہمین آدم".
- (189) غلہ سُدجت غلہ-اٹ پش خیرت" کلان شد است و حالا ہم سینہ (شیر مادر) میخورد".
- (190) وَم بگل تر غجید بزین خو ید" همان گاو یکسالہ را بہ آغل خانہ درار و بیا".
- (191) یہ فرغیمخ (شغ. فرغیمخ) غل نہ-زئخ "ہمان گاو مان (مادہ گاو یکسالہ) حالا (ہنوز ہم) نہ زاییدہ است".
- (192) بید پُختت-رہنگ آدم دوند ووبنیار "آدم قد پست ہوشیار (میباشد)".
- (193) سہ تر دم رگوٹ خو پیخ زنے" رو بہ نزد همان شرارہ رویت را شوی".
- (194) ژیرن دہوال کینین، یمقہ حیون نرجیداو نہ-قہرڈپد" دیوار سنگی میکنند و حیوان از آن گذشتہ نمی تواند".
- (195) مو پاڈ خیرت ار جا خہ-تہ مو رمین "پایم مے خارد، بہ کجایی مرا مے فرستانند".
- (196) آہ برابر-ات مو گھپ جواب گرڈبتت "ہمین زمان جواب گیم را گرداندی".
- (197) غلہ-(ی) ے زار-أم فدا ات مَاش موم ماد" ما تماما کلان بودیم و مادر کلان مان مرد".
- (198) وُز-أم مال-بنینید فدا خو یت-أم ادہ"من بہ جستجوی رکہ رفتہ آدم".
- (199) بید دروغ لوفد"وے دروغ میگوید".
- (200) عقلی ما پَدُم-اٹ سود و بف پویناک زنبد عقل ماہ بہ آنجا رود، پوشاک شانرا شوید".